

Beroep ingesteld op 14 mei 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-197/08)

(2008/C 183/27)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: W. Mölls, gemachtigde)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Franse Republiek, door de invoering en de handhaving van een regeling van minimumprijzen voor in Frankrijk tot verbruik uitgeslagen sigaretten alsmede van een verbod op de verkoop van tabaksproducten „tegen een met de doelstellingen van de volksgezondheid strijdige promotieprijis”, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 9, lid 1, van richtlijn 95/59/EG⁽¹⁾;

— de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partij voert aan dat artikel 9, lid 1, van richtlijn 95/59/EG, zoals deze bepaling door het Hof is uitgelegd, de lidstaten duidelijk verbiedt om op discretionaire wijze minimumkleinhandelsverkoopprijzen voor tabaksfabrikaten vast te stellen. Voor zover zij fabrikanten en importeurs van fabrikaten uit derde landen verhinderen om voor elk van hun producten vrijelijk de maximumkleinhandelsverkoopprijs vast te stellen, belemmeren dergelijke minimumprijzen immers de prijsconcurrentie en hebben zij nadelige gevolgen voor de interne markt.

Wat voorts de door de verwerende partij aangevoerde noodzaak betreft, om met het oog op de bescherming van de volksgezondheid af te wijken van voormelde bepaling, betwist de Commissie niet dat het ter bereiking van deze doelstelling in bepaalde omstandigheden noodzakelijk kan zijn om af te wijken van de bepalingen van het EG-Verdrag inzake het vrije verkeer van goederen. In casu zou de doelstelling van bescherming van de volksgezondheid, zoals het Hof reeds heeft geoordeeld, evenwel naar behoren kunnen worden bereikt door een hogere belasting op tabaksfabrikaten, waarbij het beginsel van de vrije vaststelling van de prijzen gevrijwaard blijft.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het gebruik van tabaksfabrikaten (PB L 291, blz. 40).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Finanzgericht, Kassel (Duitsland) op 16 mei 2008 — Plantanol GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Darmstadt

(Zaak C-201/08)

(2008/C 183/28)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Hessisches Finanzgericht, Kassel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Plantanol GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Hauptzollamt Darmstadt

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 3 van richtlijn 2003/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2003 ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen in het vervoer (biobrandstoffenrichtlijn)⁽¹⁾, met name gelet op hetgeen in de punten 10, 12, 14, 19, 22 en 27 van de considerans van deze richtlijn wordt overwogen, in de weg aan een nationale bepaling als § 50, lid 1, sub 1, van het Energiesteuergesetz, zoals gewijzigd bij het Biokraftstoffquotengesetz van 18 december 2006, die het aandeel biobrandstoffen op basis van plantaardige olie, die voldoen aan de pre-norm DIN V 51605 (stand: juli 2006), in brandstofmengsels uitsluit van fiscale begunstiging?
- 2) Brengen het communautaire rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel mee, dat een lidstaat de regelingen die hij ter uitvoering van genoemde richtlijn heeft vastgesteld en die mede een meerjarige fiscale stimuleringsmaatregel omvatten, slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden gedurende de looptijd van die maatregel mag wijzigen in het nadeel van de tot dusver begunstigde ondernemingen?

⁽¹⁾ PB L 123, blz. 42.